

ఆపలుకులు ప్రవాహశలు. ఆ విమర్శలు ఫిరంగులు. ఆ చలోక్తులు హస్య గుజైకలు. ఆ హితవులు మార్గదర్శకాలు. కేసీఆర్ ఉపన్యాసం వింటే.. మంచి పుస్తకమేదీ చబివిన భావన కలుగుతుంది. భాషాలోని మధురిమ తెలుస్తుంది. వ్యక్తికరణలోని ఒడుపునూ ఆస్వాధిస్తాం. రాజకీయ పారాటాల నుంచి భాషా ఉద్యమాల వరకు.. విషయం ఏదైనా అదే గాఢత, అంతే తాత్కాకత. అందులోంచి కొన్ని మెచ్చుతునకలు..

భాషణం.. ఒక భూషణం!

భాషకు అవధులు, ఎల్లలు ఉండవు. ఒక కీ మరొక కవిని తయారు చేస్తాడు. ఒక పండితుడు మరో పండితుడిని తయారు చేస్తాడు. ఈ గురు పరంపర, ఈ నంపుదాయాలు, ఈ విలక్షణత తెలంగాణలో కొనసాగాలన్నది నా ఆకాంక్ష.

ఈ అడవి మనది. ఎవరిదో శామ. చిన్నప్పుడు ఎన్ని రకాల పండ్ల చెట్లు ఉండె. మనం తినే పండ్ల వేరే ఉంటయి. కోతులు గానీ ఇతర పండ్లు గానీ తినేవి వేరే ఉంటయి. కోతుల ఆడనే తినేవి. ఏద్ద నీట్లు తాగి మంచిగ ఆడనే ఉండేవి. అవ్యై మనం కట్ట చేసినం. అవి వచ్చి మన పంటల్ని కట్ట చేస్తున్నయి.

తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని ప్రజల వద్దకు చేర్చిన ఘనత కొకారు లదే. ఎక్కడ తెలంగాణ సభలు జరిగినా కొకారులు బస్సులు, బండ్లు, లారీలు అని చూడకుండా వెల్లువలా తరలివచ్చేశారు. కొకారులు ఆకలి కడుపులతో, తిని తినక, అటుకులు బుక్కి పాటలు పాడి ప్రజల్లో మైత్రుం తెచ్చారు.

అమృత ఒడి తొలి బడి. ఏ బిడ్డ అయినా అమృ ఒడిలోనే మొదటి పాలాలు నేర్చుకుంటుంది. ‘జో అమృతానంద జో జో’ ముకుండా.. లాలిపరమానంద.. రామగోవిందా.. వంటి జోల పాటలతో తల్లి తన బిడ్డ గోవిందుడు, అచ్చుతుడు కావాలని కోరుకుంటుంది. జోలపాటల నుంచే తెలుగు తీయదాన్ని పసిబిడ్డలు ఆస్వాదిస్తారని చెప్పాడానికి ఇవి ఉదాహరణలు. ఆ విధంగా చిన్నాటి నుంచి అమృతాన్నలు, గురువుల చెరగని ముద్రలు నాటై ఉన్నాయి.

సుబ్బిరామిరెడ్డి గారి శ్రీకాలు, వెంకయ్యానాయుడు గారి ప్రాసల తర్వాత మాట్లాడితే. సీతెర్కెమ్మ లారీపార్క తర్వాత చీపురుపుల్లతోని కొట్టిరట్టు ఉంటది. చాలా సజల్లో కాసేపు స్టేడబ్యూ, కాసేపు పరిధబ్యూ, కాసేపు పరస్పర డబ్బా! మీరు గొప్పవారు, మేం గొప్పవారం, వెరసి మనమందరం గొప్పవారం.. అనడం తప్ప మూడోది ఉండదు.

ఘతే దర్మాజ దగ్గర చప్పట్లు కొడితే బాలా హిస్సార్ దర్మాజ కాడ ప్రతిధ్వనించే ధ్వని శాస్త్ర విజ్ఞానానికి, వాస్తవశాస్త్రానికి నిదర్శనంగా నిలిచింది గోల్గొండ కోట. తానీపూ ప్రభువుకు శ్రీరామలక్ష్ములు సాక్షాత్కారించింది గోల్గొండ కోటలోనే. భక్త రామదాసు నోట వెలువడిన సుప్రసిద్ధ కీర్తనలేన్నో ప్రతిధ్వనించింది ఈ కోటలోనే. ప్రపంచ ప్రసిద్ధ పొందిన కోహిసార్, దరియా ఏ సూర్ వజ్ఞాలకు అలవాలంగా విలసిల్లింది గోల్గొండ సాప్రమాజ్యమే.

ఒక మేరాయన బట్టలు కుత్టేటప్పుడు సూది జారి పోయింది. దానికోసం ఇల్లంతా వెతికాడు. అయినా దొరకలేదు. సూది దొరకితే కిలో చక్కెర దేవుడికిస్తానని మొక్కుకున్నాడు. అదిచూసి అతని పెండ్లాం మొత్తుకున్నది. ‘పాపలా విలువ చేయని సూది కోసం కిలో చక్కెర దానమిష్టవా?’ అని నిలదీసింది. ‘పిచ్చి దానా! సూది దొరకితే మొక్క ఎగ్గుటేది ఎంతనేవే’ అని జవాబిచ్చాడు మొగుపు సప్పుతూ. కొన్ని పార్టీల హామీలూ అంతే.

